

raadene vælge deres Formand, noget, som for øvrigt, det gentager jeg, er i god Overensstemmelse med det Princip, der ligger til Grund for Forslaget om Valg af Byraadsformænd, og som jeg i og for sig sympatiserer med. Jeg tror blot ikke, vi endnu ere naaede til at kunne løse denne Opgave med et Par Linier i et Lovforslag. Men da den ærede Ordfører for Forslagsstillerne ikke kom dybere ind paa Spørgsmaalet, gaar jeg ud fra, at det heller ikke i Øjeblikket har større Interesse for ham.

Inden jeg slutter, vil jeg for at være fuldt retfærdig mod den ærede Ordfører erkende, at han i Aar var betydelig mere moderat i sine Udtalelser end i Fjor. Det ærede Medlem sagde i Fjor, da han ogsaa var Ordfører — det findes i Rigsdagstidenden Sp. 2165 —: "Den" — det er Valgloven af 1908 — „er ganske vist ny og har ikke virket længe, men saaledes som den har virket, og efter de Erfaringer, vi ude omkring i Kommunerne have gjort om dens Virkninger, har den vist sig, synes vi, ingenlunde at være et Fremskridt fra, hvad vi havde tidligere". Altsaa i Fjor slog det ærede Medlem fast, at efter de Erfaringer, man havde indhøstet, havde Valgloven af 1908 vist sig ingenlunde at være noget Fremskridt. I Aar sagde det ærede Medlem i Begyndelsen af sin Tale, at selvfølgelig er der store Fremskridt i denne Lov, og han nævnedes selv Udvidelsen af Valgretten til Kvinderne og Tyendet, at alle i baade Købstad- og Landkommuner fik samme og lige Valgret. Som sagt, det glæder mig, at det ærede Medlem dog er naaet til Erkendelse af, at det „selvfølgelig“ var et stort Fremskridt, der blev naaet. Jeg forstaar saa blot ikke, at det ærede Medlem og hans Parti ikke i sin Tid fandt Anledning til at være med til Fremskridtet ved at stemme for det, men gjorde, hvad de kunde, for at vi ikke skulde naa det. Men sent er jo bedre end aldrig, siger man. Jeg slutter med at slaa fast, at det ærede Medlem — paa sit Partis Vegne antager jeg — nu erkender, at det, der blev naaet i 1908, „selvfølgelig“ var et Fremskridt.

Borghjerg: Ligesom i Fjor skal jeg paa Socialdemokratiets Vegne anbefale dette Lovforslag til hurtigst mulig Fremme, til helst hurtigere Fremme, end det fik i Fjor, hvor Udvalget blev nedsat den 13. December, hvor vi allerede den 28. Februar fra Indenrigsministeriet fik de meget udførlige Oplysninger, vi havde begært, men hvor Udvalgets Arbejde alligevel ikke blev

fremmet. Den 16. April, da Rigsdagen sluttedes, blev der af det ærede Medlem fra Frøstrup (Nørhave) afgivet en kort Beretning, men der var i Virkeligheden ikke i Vinterens Løb fra Flertallets Side gjort det allermindste for at fremme dette Forslag. Da vi i Fjor fik Oplysningerne i Udvalget, behøver forhaabentlig Tiden nu ikke at spildes med Fremkaldelse af nye Oplysninger, saa maa Sagen hurtig kunne føres videre til anden og til tredie Behandling for at komme op i det andet høje Ting. I Fjor udtalte den nuværende Konseilspræsident, at han ønskede en saadan Styrkeprøve om denne Sag, som Forslagsstillerne havde foreslaaet, han ønskede den hurtigst muligt. Ærede Medlemmer kunne finde den højtærede Ministers Udtalelser i Folketings-tidende Sp. 2265, hvor han sagde, at han netop vilde ønske, at der hurtigst muligt vilde blive foranstaltet en Styrkeprøve, han interesserede sig meget for en saadan Styrkeprøve, han vilde gerne se den daværende Regering tage en Kamp op med Landstinget om denne Sags Fremme. Men til Trods for, at den højtærede Minister havde udtalt dette ved første Behandling, var det de Herrer af Flertallet, der sammen med Højre syltede Sagen i Udvalget, saa at der ikke blev nogen Mulighed for at faa denne Styrkeprøve. Jeg vil haabe, denne Syltepolitik maa være forbi, og at vi i Aar maa komme videre.

Til Forslaget kan jeg i alt væsentligt slutte mig. Jeg har samme Indvending som i Fjor at gøre mod et enkelt Punkt, nemlig med Hensyn til Amtsraadens Sammensætning, at jeg ønsker, der ikke blot skal vælges 3 Valgmænd fra hver Kommune. Jeg erkender, som jeg ogsaa udtalte det i Fjor, at det er et Fremskridt fra Ordningen med de 2 Valgmænd, men jeg ønsker, at man gaar endnu videre, nemlig til, at de enkelte Kommuner faa en passende Indflydelse i Forhold til deres Indbyggerantal. Jeg stillede i Udvalget i Fjor et Ændringsforslag i Overensstemmelse dermed, og saa vidt jeg husker, lykkedes det de Radikale og Socialdemokraterne at naa til Enighed derom.

Den nuværende højtærede Indenrigsminister udtalte sig ikke synderlig varmt for dette Lovforslags Fremme. Det første Hovedpunkt om Fjernelse af Opholdsbestemmelsen udtalte han sig absolut imod. Jeg maa meget beklage, at han her er i Uoverensstemmelse med det Program, hvorpaa hans Regering er dannet, og som den har udtalt sin Tilslutning til. Tilslutningen fra Konseilspræsidentens Side maa